

РЕШЕНИЕ

№ 177

гр. П., 28.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Светослава Ив. Алексиева

при участието на секретаря Катя В. Тодорова
като разгледа докладваното от Светослава Ив. Алексиева Административно наказателно дело № 20211720201402 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

С електронен фиш, серия К, №4476046, издаден от ОД МВР – П., на основание [чл.189, ал.4](#), във връзка с [чл. 182, ал.4 от ЗДвП](#) на ИВ. ПЛ. ИВ. с ЕГН ***** е наложена глоба 800 лева за нарушение на [чл. 21, ал.1 от ЗДвП](#).

Против електронния фиш в срок е постъпила жалба от И.И., чрез пълномощника му – адв. Г.Б., в която се излагат възражения, че е издаден в нарушение на закона, при неспазване на процесуалните правила, че събраните доказателства не установяват описаното в съдържанието му нарушение, както и че наложеното административно наказание е неправилно определено. Аргументира се позиция, че липсва пълно описание на нарушението, че същото не е квалифицирано точно, както и че необосновано е наложено наказание по по-тежко наказуем състав за повторно извършено нарушение, при отсъствие на този квалифициращ признак. Моли за отмяна на издадения електронен фиш като незаконосъобразен и необоснован.

В съдебното производство жалбоподателят, редовно призован, не е участвал лично. Пълномощникът му поддържа и допълва доводите в жалбата за незаконосъобразност на електронния фиш и пледира за отмяната му. Претендира и присъждане на направените от жалбоподателя разноски в производството съгласно приложения договор за правна защита и съдействие

Въззиваемата страна – ОДМВР – П., не изразява становище по жалбата. В съдебно заседание, представител не е участвал.

Пернишкият районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.14 и чл.18 от НПК, във вр. с чл.84 от ЗАНН, както и доводите на страните, намира за установено следното:

На 10.02.2021 г., 16.28 часа, в гр. П., по път П-63 се движело МПС - л.а. “Фолксваген Голф Вариант“ с рег. №*****. В района на кръстовището с ул. Граово на посочения път, с преносима система за контрол на скоростта с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1, №11743d0 се извършвало измерване на скоростта на движещите се в двете посоки пътни превозни средства в стационарен режим, чрез заснемане, като системата за контрол на скоростта била насочена към кв. Проучване, гр. П.. Разрешената скорост на движение била 50/км/ч., съгласно чл.21, ал.1 от ЗДвП. В 16.28 часа през обсега на преносимата система за контрол на скоростта преминал и горепосоченият автомобил.

След изтичане времето за контрол, полицейският служител попълнил протокол, рег. № 1158р-4687/2021г. /приложение към чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

При обработка на заснетите нарушения, въз основа на разпознатия регистрационен номер на МПС, бил изготвен електронен фиш, в който били въведени данни за това, че след навлизане на превозното средство в контролираната зоната е измерена скорост на движение от 73 км/ч. /след съответно приспадане от измерената скорост от 76 км/ч на допустимата грешка при измерването/.

След справка в ЦБД КАТ – МВР се установило, че превозното средство, с което е извършено нарушението е собственост на ФЛ - ИВ. ПЛ. ИВ.. Затова, с оглед разпоредбата на чл.188, ал.1 от ЗДвП срещу жалбоподателя бил издаден електронен фиш серия К, №4476046 на ОД МВР – П., с който на основание чл.189, ал.4 от ЗДвП, във вр. с чл.182, ал.4 от ЗДвП, му била наложена глоба 200 лв. за извършено нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Електронният фиш е връчен на жалбоподателя на 15.08.2021г. Декларация по чл.189, ал.5 от ЗДвП или възражение по чл.189, ал.6 от ЗДвП не били подадени след връчването.

Изложената фактическа обстановка се установява от приетите писмени доказателства: разпечатка от показанията на техническото средство – снимка №11743D0/0328520, протокол за използване на АТСС, рег. №1158р-1434/12.02.2021г. и снимка на разположението на уреда, удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 от 07.09.2017г. за вписване

на преносимата система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1 в регистъра на одобрените за използване средства за измерване, с приложение към удостоверението, писмо, рег. №20-00-38-2/19.06.2019г. на БИМ, протоколи за първоначална и последваща проверка №№248-ИСИ/11.12.2017г. и 59-С-ИСИС/28.09.2020г. на отдел „Изпитване на средства за измерване и софтуер“ към ГД „Мерки и измервателни уреди“ на БИМ, справка за нарушител/водач, издадена от ОД МВР- П. и писмо, рег. №115800-15990/20.09.2021г. на Началник отдел „ОП“ – П. с приложена справка от Централна база данни – КАТ.

Въз основа на установената фактическа обстановка, от правна страна, съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество се явява и основателна.

Специалната процедура по издаването на електронния фиш, регламентирана в чл.189, ал. 4 от ЗДвП е приложена законосъобразно, при наличието на предпоставките за това, доколкото се твърди, че процесното нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство/система преносима система за контрол на скоростта с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1, с №11743d0, с каквито съгласно чл.189, ал.4 от ЗДвП, може да се установяват и заснемат нарушения в тази хипотеза. АТСС, посочено в електронния фиш е мобилно многофункционално устройство за контрол на скоростта с вградено разпознаване на регистрационните номера и комуникации. Приетите по делото писмени доказателства удостоверяват, че същото е одобрен тип средство за измерване от Българския институт по метрология съгласно удостоверение №17.09.5126 със срок на валидност 07.09.2027г, вписано е в регистъра на одобрените за използване средства за измерване и съответства с одобрения тип и с метрологичните изисквания, т.е., технически изправно е и е годно да бъде използвано за установяване на нарушения на скоростния режим по реда на чл.189, ал.4 от ЗДвП, чл. 4 и чл.5 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

Не е спорно по делото, че жалбоподателят е собственик на посоченото в ЕФ моторно превозно средство, както и че не е упражнил възможността в чл.189, ал.5 от ЗДвП. Следователно, същият е възможен субект на описаното в електронния фиш нарушение.

От материално-правна страна, условие за законосъобразното издаване на ЕФ е доказателствена обосновааност на изложените в съдържанието му фактически обстоятелства, относими към съответния административнонаказателен състав.

Безспорно е, че идентифицирането на превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението, точното място на нарушението и установяването на измерената скорост на движение, респ. отчетеното превишение по отношение разрешената максимална скорост, са обстоятелства от съществено значение в казуса. Тези въпроси са пряко относими към елементите от фактическия състав на административното нарушение, тъй като определят субекта на нарушението, правната квалификация на същото, както и приложимата санкционна норма от гледна точка конкретно наказуемото превишаване на скоростта.

Поради това, абсолютна предпоставка за законосъобразно реализиране на отговорността на жалбоподателя съставлява доказване на обстоятелството, че нарушението е извършено именно при обстоятелствата, описани в електронния фиш.

Релевантни доказателства за установяване на нарушение, за което е издаден електронен фиш и за обстоятелствата, при които то е извършено съставляват направения запис на нарушението, респ. снимковото му визуализиране, както и изготвения протокол - приложение към чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. на МВР.

В случая при установяване на нарушението не се спазени разпоредбите, регламентиращи условията, реда и начина на използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение, което е довело до незаконосъобразност на издадения електронен фиш.

За използване на системата за видеоконтрол на процесното място е представен протокол съгласно чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г., в който са отразени релевантните обстоятелства, при които е извършено заснемането – идентификационен номер на използваното АТСС, датата на използване, точното място на контрол, разположението на системата за видеоконтрол спрямо посоката на движение на контролираните моторни превозни средства, въведения скоростен режим, отсъствие на пътен знак за ограничение на скоростта, режим на измерване, посока на задействане, начало и край на работа с АТСС на посоченото място и броя на установените нарушения. Удостоверяването на всички тези обстоятелства се извършва чрез подписване на протокола от съставилият го полицейски служител, който с полагането на подписа си и декларира, че автоматизираното техническо средство е разположено, настроено и използвано съгласно нормативните предписания и изискванията, въведени в инструкцията за неговата експлоатация, че е преминало метрологична проверка и е годно за експлоатация. Протоколът по чл.10, ал.1 от Наредбата е официален документ, тъй като се съставя от длъжностно лице, в кръга на службата му и се ползва с обвързваща доказателствена сила.

В приложения по административнонаказателната преписка протокол

съгласно чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. с рег. № 1158р-1434 от 12.02.2021г. липсват име, фамилия и подпис на служителя на МВР, който го е съставил, което изключва годността му като доказателствено средство за удостоверените в съдържанието му фактически обстоятелства, както и за това, че АТСС е било използвано съгласно нормативните предписания и при посочените в протокола обстоятелства. В този си вид протоколът няма никаква доказателствена стойност за удостоверените факти в съдържанието му и е негоден утвърди такава и на приложения снимков материал, а именно, че снимка №11743D0/0328520 е изготвена съгласно Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. и поради това може да се цени като веществено доказателствено средство в процеса.

Следва да се посочи още, че в протокола не са попълнени и графите, предназначени за отразяване на номера на първото и на последното статично изображение/видеозапис, за да се прецени релевантна ли е приложената снимка към удостовереното с протокола заснемане, т.е., изготвена ли е при осъществяван контрол на скоростта чрез използване на АТСС при обстоятелствата, отразени в протокола.

Липсват данни и в частта, отнасяща се до приемането на протокола по чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. от съответния полицейски орган - не е удостоверено с полагане на подпис и посочване името на съответното длъжностно лице колко броя статични изображения/видеозаписи са били свалени от системата, както и къде – компютърна конфигурация/сървър в структура/звено, се съхранява свалената информация от използваната АТС.

Невъзможността да се установи относимост на приложените към административнонаказателната преписка доказателства към вмененото нарушение ограничава и правото на защита на нарушителя.

По тези съобщения съдебният състав приема, че при установяване на нарушението не се спазени разпоредбите, регламентиращи условията, реда и начина на използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение, от което следва, че нарушението описано в обжалвания електронен фиш е недоказано. По делото не са събрани достатъчно и убедителни по своето съдържание доказателства за това, че нарушението е извършено при обстоятелствата, изложени в електронния фиш, а оттук, че отговорността на неговия собственик е ангажирана законосъобразно, което мотивира отмяна на издадения електронен фиш.

В контекста на този извод напълно се споделят и възраженията за незаконосъобразно прилагане на административнонаказателната разпоредба на чл.182, ал.4 от ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП електронният фиш следва да съдържа данни за териториалната структура на Министерството на

вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. В по-голямата си част тези данни са изложени в съдържанието на процесния електронен фиш, но не и в частта относно описанието на нарушението и правното му квалифициране.

Както се посочи, с електронния фиш отговорността на жалбоподателя е ангажирана за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП за това, че при управление на МПС е превишил разрешената за населено място скорост на движение от 50 км/ч. и се е движил с 73 км/ч. За превишаване на разрешената максимална скорост санкциите са установени в разпоредбата на чл.182 от с.з., вида и размера на които са определени в зависимост от стойността на конкретното превишаване на скоростта. Санкциите са диференцирани в пет отделни алинеи с оглед обстоятелството дали превишаването на скоростта е извършено в населено място /ал.1/ или извън населено място /ал.2/, като са предвидени и по-тежко наказуеми състави в хипотезите на особеност на субекта на нарушението /ал.3/, при повторно извършено нарушение /ал.4/ и системно такова /ал.5/.

В случая жалбоподателят е наказан на основание разпоредбата на чл.182, ал.4 от ЗДвП. Тя предвижда по-тежко наказание за повторно извършено нарушение по ал. 1, ал. 2 и 3 на с.р., а именно глоба в двоен размер спрямо предвидения за съответното нарушение, а за повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6 – и кумулативно наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца. Приложената административнонаказателната разпоредба на чл.182, ал.4 ЗДвП не е обвързана със съответната хипотеза по ал.1-3, но описанието на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, намерили отражение в съдържанието на електронния фиш /превишаване на скоростта в населено място и стойността на конкретното превишение/, ясно сочат, че И. е наказан за повторно извършено нарушение по чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП, наказуемо с глоба, чийто двоен размер съответства на наложения с ЕФ.

Основателно обаче е възражението, че това е сторено при изначална липса на твърдение за един от съставомерните признаци от обективна страна, тъй като при описание на нарушението не са изложени обстоятелства в насока повторно извършване на установеното с АТСС нарушение. Съгласно §5, т.33 от ДР на ЗДвП повторно е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 – в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач. Следователно, законосъобразното подвеждане на установените факти под нормата на чл.182, ал.4, вр ал.1, т.4 от ЗДвП е

изисквало отразяване на налично по-ранно наказване на И. за същото по вид нарушение, ясно означаване на акта, от който то произтича и датата на влизането му в сила. Такива данни изобщо липсват. Нещо повече, напълно отсъства констатация за това, че отговорността е ангажирана за нарушение, извършено повторно.

Изложеното налага извод, че административнонаказващият орган е приложил санкцията на правната норма без да изложи в пълнота фактите, изпълващи всички елементи от хипотезата ѝ. Констатираните недостатъци при очертаване обективната страна на нарушението и цифровото му квалифициране нарушават процесуалните правила и ограничават правото на защита на наказвания субект, тъй като е поставен в положение да се защитава срещу неясно и вътрешно противоречиво административнонаказателно обвинение и без да са му известни всички факти, които АНО е съобразявал при решаване на въпроса за отговорността му. Описанието на нарушението следва да се съдържа в обстоятелствената част на съответния административнонаказателен акт, а не да се установява и извежда от други материали по преписката, чиято функция е не да установят, а да подкрепят и докажат вменения състав на нарушение. Поради това, констатираният пропуск в очертаването състава на нарушението не може да се санира в настоящото въззивно производство въз основа на събраните от съда доказателства.

Следва да се отбележи, че само себе, горното нарушение на материалния закон при квалификацията на деянието не мотивира безусловна отмяна на издадения електронен фиш като незаконосъобразен, каквато последица претендира жалбоподателят. При законосъобразно протекла процедура по установяване на нарушението и в рамките на безспорно установени факти, релевантни към по-леко наказуем състав на административно нарушение /в случая евентуално чл.182, ал.1, т.3, вр. чл.21, ал.1 от ЗДвП/, съдът разполага с правомощието да измени издаденото наказателно постановление като преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние и приложи закон за по-леко наказуемо нарушение при отсъствие на изменение на обстоятелствата на нарушението, в съответствие с намиращата субсидиарно приложение разпоредба на чл.337, ал.1, т.2 НПК, вр. чл.84 от ЗАНН. В същия смисъл са задължителните указания в т.1 от Тълкувателно решение №8 от 16.09.2021 г. по т. дело №1/2020 г. на ВАС, ОСС от I и II колегия.

Тази последица обаче в случая не е възможна, поради формирания в началото извод за недоказаност на фактите на нарушението от събрани годни доказателства.

По разноските:

Съгласно чл.63, ал.3 от ЗАНН в съдебните производства по ал.1 страните

имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Жалбоподателят И.И. е направил разноси за възнаграждение на адвокат в производството и е поискал присъждането им. От приложения договор за правна защита и съдействие от 24.08.2021г., сключен между него и адв. Г.Б., се установява, че страните са договорили възнаграждение за защита и процесуално представителство по настоящото а.н. дело в размер 300 лв., като е отразено заплащането му в брой при подписване на договора. Поради това и с оглед изхода на делото, на основание чл.63, ал.3 от ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 от АПК заплатеното от жалбоподателя възнаграждение на адвокат, следва да му бъде възстановено от бюджета на органа, издал отменения електронен фиш. Същото е в минималния размер предвиден в разпоредбата на чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.1 от НАРЕДБА №1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което съгласно чл.63, ал.4 от ЗАНН няма възможност за намаляването му.

Мотивиран от гореизложеното, на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш серия К, №4476046, издаден от ОД МВР – П., с който на основание чл.189, ал.4, във връзка с чл. 182, ал.4 от ЗДвП на ИВ. ПЛ. ИВ. с ЕГН *****, с адрес гр. П., ул. Струма №6, ет.5, ап.17, е наложена глоба 200 лева за нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОД МВР – П., с адрес гр. П., ул. „Самоков“ №1, да заплати на ИВ. ПЛ. ИВ. с ЕГН *****, с адрес гр. П., ул. Струма №6, ет.5, ап.17, сума от 300 /триста/ лева, представляваща направени от него разноси в производството за заплатено възнаграждение на един адвокат.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. П. на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс - в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____